

Bogár László: Téglák a falban

2014 november 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A berlini fal leomlásának 25. évfordulóján, amint az illik, a kelet-európai „rendszerátalakítások” hamis díszletvilágának minden kelléke a helyén volt, könnyek, virágok, szép szavak, fogadkozások.

Csak arról nem esett, nem eshetett, szó, hogy valójában mi is volt ez a fal, miért jött létre, egyáltalán „ki” hozta létre, és miként is omlott le, ki, hogyan, miért omlasztotta le, és hogy akkor most mit is hozott mindez magával az elmúlt negyedszázad során.

Persze érthet?, hogy ilyen jelentéktelen, okvetetlenked? kérdésekkel nem illik megzavarni a megható ünnepet.

Félreértés ne essék, persze jó dolog az, ha leomlanak a falak, és így már semmi nem akadályozza a „t?ke és munkaer? szabad áramlását”. De vajon attól, hogy egy fal mint fizikai struktúra led?l, egy csapásra leomlanak-e azok a láthatatlan, emberi „bels? természetünkben” felhúzott falak, amelyeknek csupán kivetülései az olyan, fizikai térben – tehát a „küls? természetben” – emelt beton-monstrumok, mint amilyen a berlini fal is volt?

A kérdés költ?i, mindnyájan tudjuk, hogy a rendszerátalakítás máig is tisztázatlan gyöker? „birodalmi projektje” a dönt?

többség számára súlyos és egyre fenyegetőbb kudarccal, a helyzet, és főként a távlatok reménytelenebbek, mint valaha. Egyébként általánosabban is igaz, hogy minden, ami az ember számára a külső térben rossz, az többnyire azért rossz, mert mi tettük, tesszük azzá, vagyis a saját torz képünk néz vissza ránk. Lelki, erkölcsi, szellemi roncsoltságunk megjelenítője volt a fal is. Ezért kellene sokszor elgondolkodnunk az emberi keleti bölcsességen, miszerint ha változást akarsz, a változás légy te magad. De mint már annyiszor, most is mindenki úgy akart, akar változást, hogy neki magának ne kelljen semmit sem változnia.

Amikor a frissen elnökké választott John. F. Kennedy a fal közvetlen közelében – persze a nyugati oldalon – megrendezett hamis pátozzsal kiáltotta át a túoldalra, hogy „Én is berlini vagyok”, akkor azért néhány érdekes kérdést is megválaszolhatott volna egyúttal. Például azt, hogy a Nyugat, amelynek nevében berlininek vallotta magát, miért, miként is egyengette Hitler útját a hatalomba, és hogy 1938-ban Münchenben miért bátorította és támogatta keleti terjeszkedését, veszni hagyva saját „kreatúráját”, Csehszlovákiát is. Aztán miért hagyta sorsára Lengyelországot, és miért adta fel pillanatok alatt egész Nyugat-Európát? És végül a jól megrendezett előadás „zárójelében” miért hagyta, hogy az orosz birodalmi hadigépezet Európa szívéig nyomuljon, és miért ajándékozta oda nagylelkűen neki egész Kelet- és Közép-Európát?

Szóval, hogy vajon miért is van az, hogy a Nyugat globális birodalma, akkor és azóta is, rendszeresen az ellen harcolt, harcol hatalmas látványtechnikai apparátussal, akit, amit előzőleg átgondolatlan – vagy esetleg „nagyon is átgondolt” – döntéseivel maga hozott létre, vagy legalábbis engedett létrejönni, megerősödni.

Ahogy Fidel Castro, Szaddám Huszein, úgy a tálibok vagy éppen most az Iszlám Állam is ugyanilyen „mellékhatás” következményei, és ne szépítsük, ebbe a sorba illeszkedik a berlini fal is. Létezésük a Nyugat „konstrukcióinak” köszönhető.

November hetedik 1917-ben, november negyedik 1956-ban, vagy éppen ellenkező jelleggel november kilencedik 1989-ben – mind ugyanannak a planetáris dimenziójú színháznak az egyes felvonásai voltak. A globális konstruktor azért hagyta megtörténni a bolsevizmust, mert az orosz paraszti társadalom „konyhakészre történő feldolgozását” csak egy ilyen brutális konstrukció tudta számára biztosítani. Aztán 1956-ban Budapesten, 1968-ban Prágában és 1980-ban Gdanskban azt „tesztelte”, hogy bolsevik ügynökei „hol tartanak” ennek a közben Közép-Európára is kiterjesztett projektnek a végrehajtásában.

A globális konstruktor Magyarországon 1956-ban csalódottan és ingerülten vette tudomásul, hogy az általa előidézett pusztítás még nem hatolt elég mélyre, mert a néhány napra „szétteljesen hagyott” magyar társadalom nem egészen az előforduló szerinti „szabadságot” kívánta volna megvalósítani. Ezért is bátorította moszkvai bábfiguráit, hogy cselekedjenek „belátásuk szerint”, és azok aztán november negyedikét követően cselekedtek is. Aztán amikor Kelet-Európa társadalmait már engedelmessé fogyasztóerő állatokká darálta, a kelet-európai bábfiguráinak rezsimjeit sikeresen adósságcspadába csalta, vagyis ezzel még az „előző rendszerben” rájuk szerelte az azóta is kiválóan működő pénzszivattyút, akkor aztán elérkezettnek látta az időt a néhány évtizedes „előfűzésre”, az odahagyott térség visszavételére.

Ám azért, hogy a térség kifosztott népei lehetőleg minél később jöjjenek rá arra, hogy „szabadság” helyett minden eddiginél kegyetlenebb és reménytelenebb kifosztás vár rájuk az oly kitűnő „rendszerátalakítás” keretében, valami nagyon hatásos látványtechnikai színhátra, emlékeztető eseményre volt szükség, és ehhez kellett a fal „leomlásának” nagyjelenete. A szabadságot áhító hátszemes tömeg megdönti a rút diktatúrát, ami kártyavárként összeomlik a fallal együtt, szem nem marad szárazon. Mi pedig mint „össziker”, NDK-sok, tehetetlen téglaként kussolunk, kussolunk a csalódott, szétvert, reménytelenségbe süllyedő lelkekben azóta is sziklaszilárdan álló, sőt egyre inkább megerősödő „falban”.

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájkszámít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu>

[Tweet](#)

Raffay Ernő ajánlásával
Kortörténeti dokumentumgyűjtemény,
készült jelképesen **1919** sorszámozott példányban

Hangoskönyv CD melléklettel

MAGYAR MENEDÉK
KÖNYVESHÁZ

Ajánló